

ಮೂಲ ವಾಕ್ಯ: 1 ಕೊರಿಂಥ 10:16-22; 11:17-34

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಪೌಲನು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಗಳು

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಕುರಿತಾದ ಎರಡು ಭೋದನೆಗಳನ್ನು ಪೌಲನು ನೀಡಿರುವನು (1 ಕೊರಿಂಥ 10:16-22; 11:17-34).¹ ನಾವು ಇತರ ಖಶ್ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸೇರಿ ಬರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಅಚಲಿಸಬೇಕು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:17, 18, 33, 34; ನೋಡಿಲ ವಚನ 20) ಅದನ್ನು ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಅಚಲಿಸಬೇಕು (ಅಥೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:7). ಈ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂಥ, ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲ ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದವು.

1 ಕೊರಿಂಥ 10:16-22

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಗಮನಿಸಬಹುದು:

“ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪಾತ್ರೆ” (ವಚನ 16). “ಪಾತ್ರೆ” ಯಲ್ಲರುವ ಪಾನವೇ ಹೊರತು, ಪಾತ್ರೆಯೇ ಪಾನವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲರುವದನ್ನು ಕುಡಿಯುವದೇ ವಿನಃ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲ. ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು “ಆಶೀರ್ವದಿಸದೆ,” ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲರುವ ಪಾನದಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ; ಅದು ಕರ್ತನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತ” (ವಚನ 16). ಕರ್ತನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲರುವದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಕರ್ತನ ರಕ್ತವಲ್ಲ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲರುವ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಸೇವಿಸುವಾಗ ಆತನ ರಕ್ತವನ್ನು ಆತ್ಮೀಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

“ನಾವು ಮುಲಿಯುವ ರೊಟ್ಟಿ” (ವಚನ 16) ಅಕ್ಷರಶಃ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಬುಜಿಸುತ್ತೇವೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಲಿಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಹೊರತು ಅಕ್ಷರಶಃ ದೇಹವನ್ನಲ್ಲ, ಅದು ಯೇಸುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕರ್ತನ ದೇಹವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಕೊರಿಂಥದವರು ಅದನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

“ಯೇಸುವಿನ ದೇಹ” (ವಚನ 16). ಪೌಲನು ದೇಹವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಯೇಸುವಿನ ದೈಹೀಕವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲ ಮುಲಿಯಲಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಅಕ್ಷರಶಃ ದೇಹವನ್ನು ಬುಜಿಸಲಲ್ಲ.

“ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿ” (ವಚನ 17) ಎರಡು ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ವಾಸ್ತವಾಂಶದಲ್ಲ ಅನೇಕ ರೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲ. ಇದರ ಕುರಿತು ಹೆನ್ರಿಚ್‌ಮೇಯರ್ಸ್‌ರವರು “ರೊಟ್ಟಿಯ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಭೈಯಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಿಸಬಾರದು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲನ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.”² ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವಾಗ, ಅದು ಆತ್ಮೀಕವಾದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು.

“ಒಂದೇ ದೇಹ” (ವಚನ 17). ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೈಹೀಕ ದೇಹವನ್ನು ಈಗ ಪೌಲನು ಸಭೆಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾರ್ಖನ್ ಏನ್ಸೆಂಟ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ, “ಕರ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ” (ವಚನ 16), ರೂಪಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೋರಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯ ಖಶ್ವಾಸಿಗಳು ಎಂಬುದೆ.³

“ಕರ್ತನೆ ಪಾತ್ರೆ” (ವಚನ 21). ಅದು ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪಾತ್ರೆ (ವಚನ 16). ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿರುವದನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲ.

“ದವ್ವಗಳ ಹಾತ್ರೆ” (ವಚನ 21). ದವ್ವದ ಆರಾಧಕರೆಲ್ಲರೂ ಹಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ಚದಲಿರುವ ಕೈಸ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಹಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕುಡಿಯದೆ, ಹಾತ್ರೆಯೊಳಿ ಗಿರುವದನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲ.

“ಕರ್ತನ ಮೇಜು” (ವಚನ 21). ಪೌಲನು, “ಮೇಜು” ಎಂಬ ರೂಪಾತ್ಮಕ ಪದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ, ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವದೇ ಹೊರತು ಮೇಜನ್ನಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಕರ್ತನಾಗಲೇ ಅಥವಾ ದವ್ವ ವಾಗಲೇ ಒಂದೇ ಮೇಜನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

“ದವ್ವಗಳ ಮೇಜು” (ವಚನ 21). ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ವಸ್ತು, ಅದು ಸಹ ಕರ್ತನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳಂತೆ. ದವ್ವಗಳು ಒಂದೇ ಮೇಜನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು ಎಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು ಪೌಲನು ಮಾಡದೆ. ದವ್ವಗಳು ತಮ್ಮ ಅಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಜು, ಅವುಗಳ ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಈ ಅಂಶಗಳ ಕುರಿತಾದ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

“ಆಶೀರ್ವಾದದ ಹಾತ್ರೆ”

“ಆಶೀರ್ವಾದ” ಎಂಬ ನಾಮಪದವು 1 ಕೊರಿಂಥ 10:16ರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕ್ರಿಯಾಪದ (*ಯುಲೋ ಜೇಯಾ*) “ಆಶೀರ್ವಾದ” (ಮತ್ತಾಯ 26:26; ಮಾರ್ಕ 14:22) ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಹಾತ್ರೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 10:16). “ಸ್ತೋತ್ರ” (*ಯೂಕಲಿಸ್ಟ್*) ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಹಾತ್ರೆಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಎಂಬ ಅರ್ಥ (ಮತ್ತಾಯ 26:27; ಮಾರ್ಕ 14:23; ಲೂಕ 22:17) (ಲೂಕ 22:19). “ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಅಂತರ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾತ್ರೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ, ಎಂಬುದಾಗಿರದೆ, ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.”⁴

“ಆಶೀರ್ವಾದದ ಹಾತ್ರೆ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ:

- ... (i) ಅನ್ಯರ ನಿಗೂಢ ಗುಂಪಿನ ಊಟ; (ii) ಬಹುಶಃ ಯೆಹೂದ್ಯರ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನ ... (iii) ಪಸ್ಕದ ಊಟ, ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಹಾತ್ರೆ ಎಂಬುದು ಕೆಲವರ ತರ್ಕ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾತ್ರೆ ಪಸ್ಕದ ಹಾತ್ರೆಯಾಗಿರಬಹುದು.⁵

ಪಸ್ಕದ ಮೂರನೆಯ ಹಾತ್ರೆಯನ್ನು “ಆಶೀರ್ವಾದದ ಹಾತ್ರೆ” ಎಂದು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಕರೆದದ್ದರಿಂದ, ಪೌಲನು 1 ಕೊರಿಂಥ 10:16ನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ವಿವರಣೆಕಾರರ ತರ್ಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಪೌಲನ ಹೋಲಿಕೆ ಯಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಉರ್ಜಿತವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಪಸ್ಕದ ಮೂರನೆಯ ಹಾತ್ರೆಯ ಬಳಕೆ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಪದ್ಧತಿಯಷ್ಟೆ - ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅನ್ಯರಾದ ಕೈಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಬರೆದಿರುವನಲ್ಲವೇ? ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯು, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆಚರಣೆಯಾಗಿರಬಹುದು (ರೋಮಾಪುರ 12:1; 1 ಕೊರಿಂಥ 5:7; ಎಫೆಸ 5:2; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:17), ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರೇರಿತ ವಾದ ವಾಕ್ಯವಲ್ಲ.

ರೊಟ್ಟಿ ಮುಲಿಯುವ ಮೊದಲು, ಹಾತ್ರೆಯೆಂಬ ಪೌಲನ ಬಳಕೆ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಮೇಯಿರ್‌ರವರ ಪ್ರಕಾರ, “ಪೌಲನು ರೊಟ್ಟಿಯ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿರುವದರಿಂದ, ಪೌಲನು ಮೊದಲು ಹಾತ್ರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರಬಹುದು” ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು, *ಬಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅರ್ಚಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೂತನಾಡು ವಾಗ್*,⁶ ಈ ವಿಷಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರಬಹುದು (ಮತ್ತಾಯ 26:26-28; ಮಾರ್ಕ 14:22-25; 1 ಕೊರಿಂಥ 11:23-25). ಹಾತ್ರೆಗೆ ಮೊದಲು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರು

ಎಂಬ ಅಂಶವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

“ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಲ್ಲ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ”

1 ಕೊರಿಂಥ 10:16: “ಭೋಜನದ ಹಂಚುವಿಕೆ” (KJV), ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ, (NIV) ಅದನ್ನು “ಕೊಯಲೋನಿಯ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ (ನೋಡಿಲಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 10:18, 20).

ಕೊಯಲೋನಿಯ ಸಭೆಯವರ ಸದಸ್ಯರ ಸಮೂಹವಿರುವ ಆದರೆ ಸಭೆಯೊಂದಿಗಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ, ಸದಸ್ಯರ ಮಧ್ಯ ಇರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ, ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೂ ಸಭೆಯೊಂದಿಗಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ ... ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.⁷

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯಾಜಕರು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 8:31). ಕರ್ತನ ಮೇಜಿನಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಬಿಗ್ಗುಗಳ ಮೇಜಿನಲ್ಲೂ ಪಾಲುಗಾರರಾದವರು, ಯೇಸುವಿನ ಹಾಗೂ ದೇವುಗಳ ಸಂಗಡ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸೈತಾನನನ್ನು ಜಿಟ್ಟು, ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೌಲನು ತಿಳಿಸಿದನು. ದೇವರ ಮತ್ತು ವೇದಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಂದು ಹೌಲನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಂದರೆ ಆರಾಧನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದನು.⁸

ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ರೋಟ್ಟು ಒಂದು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತ ಹಾಗೂ ದೇಹದೊಂದಿಗಿನ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ.

ಯೇಸು ಈ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಆತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ ವಿನಃ ಆತನನ್ನು ಕುಡಿಯಬಾರದಿತ್ತು [ನೋಡಿಲಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 11:25].⁹

ಈ ದೈಹಿಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವಾಗ, ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಎಂಬ ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಯು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸತ್ತು ಎದ್ದು ಬರುವ ಸಂಜೆ ಇರುವದರಿಂದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ (ರೋಮಾಪುರ 6:4-18). ಪಾಪಕ್ಕೆ ದಾಸರಾದವರು, ನೀತಿಗೆ ದಾಸರಾಗುವರು (ರೋಮಾಪುರ 6:17, 18). ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಪಕ್ಷಮೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:38; 22:16; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 2:12, 13). ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲೇ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಹೃದಯದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು.

ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ ಪ್ರಯೋಜನವಿರಲಾರದು, ಆದರೆ ಕರ್ತನ ಮತ್ತು ಸಹ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗಿನ ಆತ್ಮಿಕ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ದೇವರೊಂದಿಗೂ ಇತರ ಕರ್ತನ ಜನರೊಂದಿಗೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳು ಎಂಬದು ಮುಖ್ಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ [ನೋಡಿಲಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 10:17]: ರೋಟ್ಟಿಯು ಒಂದೇಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅನೇಕರಾಗಿರುವ ನಾವು ಒಂದೇ ದೇಹದಂತಿದ್ದೇವೆ; ಯಾಕಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆ ಒಂದೇ ರೋಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುತಕ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ.¹⁰

“ಪಾತ್ರ,” “ಮೇಜು,” ಮತ್ತು “ರೋಟ್ಟು”

ಪಾತ್ರ ಮೇಜು ಮತ್ತು ರೋಟ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೌಲನು ಅಲಂಕಾರಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಬರೆದಿರುವನು. ಇದು ಅಕ್ಷರಶಃ “ಮೆಟೋನಿಮಿ” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು, ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಮೇಜು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಯೇಸು ಜೀವದ ರೋಟ್ಟಿ (ಒಂದೇ ದೇಹ 1 ಕೊಲಿಂಥ 10:17). ಅನೇಕ ಸಾಲ ಕರ್ತನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ (ನೋಡಿಲಿ ರೋಮಾಪುರ 12:5; 1 ಕೊಲಿಂಥ 12:13, 20; ಎಫೆಸ 1:22, 23; 2:16; 4:4; ಕೊಲೆಸ್ಸೆ 1:18, 24; 3:15). ಯೇಸು ಪಾತ್ರೆಯೊಳ ಗಿರುವುದನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದನಲ್ಲೆ ಹೊರತು ಹೊರಗಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಲ್ಲಾ ಅದರಂತೆ, ಪಾಲನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನೇ ಹೊರತು ಮೇಜನ್ನಲ್ಲಾ (1 ಕೊಲಿಂಥ 10:21).

ರೋಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾದವರು, ಆತನ ದೇಹ ಹಾಗೂ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯೇಕವಾದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. 1 ಕೊಲಿಂಥ 10:21 ರಂತೆ: ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವವನು, ದೆವ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

“ದೆವ್ವಗಳ ಮೇಜು”

ಒಬ್ಬನು ದೆವ್ವಗಳ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲೂ, ಕರ್ತನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲೂ ಅಥವಾ ಕರ್ತನ ಹಾಗೂ ಸೈತಾನನ ಮೇಜಿನಲ್ಲೂ ಪಾಲುಗಾರನಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳ ಮೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಿದರೆ, ಹಾದರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸೈತಾನನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಸಂಭವ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ (ಲೂಕ 11:7; 1 ಯೋಹಾನ್ 3:9.) ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ... ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಮತ್ತುಯ 9:15; 12:34; 16:3 ...”¹¹

ದೇವರೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ (ಮತ್ತಾಯ 4:10), ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಆತನ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುವುದಾದರೆ, ಆತನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ (1 ಕೊಲಿಂಥ 10:22; ಇದನ್ನು ನೋಡಿಲಿ ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 20:5; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 4:24; 5:9; 32:16, 21).

ಕರ್ತನ ಹಾಗೂ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಮೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಪಾಲನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 10:16-22). ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಾದರೆ, ದೆವ್ವವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಂಥವರೇ.

ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಯಜ್ಜವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಯಜ್ಜದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದಾಗ (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 7:15; 8:31; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 12:17, 18), ಅವರು ಯಜ್ಜದ ಮೂಲಕ ಆರಾಧನೆಗೊಂಡ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಅವರು ದೆವ್ವಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಕೊಲಿಂಥದವರು ದೆವ್ವಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಬಯಸಿದನು. ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲೂ ದೆವ್ವಗಳಲ್ಲೂ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.¹²

ಇಲ್ಲ ಪಾಲನು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡದಿದ್ದರೂ (1 ಕೊಲಿಂಥ 10:16-22), ಕೊಲಿಂಥದವರು ದೆವ್ವಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವನು.

1 ಕೊಲಿಂಥ 11:17-34

1 ಕೊಲಿಂಥ 11:17-34 ರಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮೇಜಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದರಿಂದ ಹೀನವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವರು ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದರು (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:17). ಅದರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದವರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಲಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:18, 19; ಮತ್ತಾಯ 10:34-36; ಲೂಕ 12:51-53).

“ಕರ್ತನ ಭೋಜನ” ಎಂದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಭೋಜನವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದಿನದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತು. ನೇಮಿಸಿದ ನಿಗದಿತವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಆತನೇ ನೇಮಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಿತ್ತು (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:23-25).

ಪೌಲನ ಕಾಳಜಿ (11:18)

ಪೌಲನು ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅವನ ಕಾಳಜಿ ಏನಾಗಿತ್ತು, “ಭೋಜನವಾಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತಾನು ತಂದದ್ದನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ಊಟಮಾಡುತ್ತಾನೆ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:21)? ಇಲ್ಲ ಮೂರು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ:

(1) “ಕೊಲಿಂಥದವರು ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿಲ ಯೂದ 12). ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ತಂದದ್ದನ್ನು ತಾವೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಅವರ ಭೋಜನವು ಕರ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭೋಜನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಪೌಲನ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇತರರಿಗೆ ನೀಡದೆ ತಿಂದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವೆಂದು ಅವರು ಬುಜಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ಅಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಡವರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (1 ಕೊಲಿಂಥ 11:22, 34). ಕೆಲವರು ಆಹಾರ ತಂದಿದ್ದರು, ಕೆಲವರು ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಂದಾಗ, ಸಾಧಾರಣ ಊಟವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಪೌಲನು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಲಿಯಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಮಾಡಲ ಎಂದು ಪೌಲನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಎರಡು ಭೋಜನಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಆತ್ಮೀಕ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಅಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅವರು ಅರಿಯಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಬಯಸಿದನು. ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನವನ್ನು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಲ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು.

Anthony C. Thiselton ರವರು ಸಲಿಯಾಗಿ ಬರೆದು, ವಚನಗಳು 17-34ರ (ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನವನ್ನು) ನಾವುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಾರದು,¹³ ನ್ಯಾಯವಾದವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು.

ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿರಬಾರದು ಎಂಬುದು ತೆರ್ತುಲನ ಹೇಳಿಕೆ ಕರ್ತನು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೋಜನದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯು ಸಹ ಇದನ್ನು ಪಾಲಿಸಬಾರದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು

ನನುಸಿನಲ್ಲೇ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಹಿಂಸೆಗಳ ನಡವೆಯೂ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ನಿಗದಿತವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಆಚರಿಸಿದರು. ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ತರ್ಕಾಲ್ಪನ ಹೇಳಿಕೆ.¹⁴

(2) “ಕೆಲವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಊಟದ ಸಂಗಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದು ಅವರದೇ ಆದ ಭೋಜನವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ನಿಯಮ ಪಡಿಸಿದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಮಾತ್ರ ಮೇಜನ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಕರ್ತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡದೆ ಆ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲ ಜನರು ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.”

“ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಊಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು” ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲ (1 ಕೊರಿಂಥ 11:21). ಹಾಗೂ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವು ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟೆ ಲಭ್ಯವಿರಬಹುದು.

(3) “ಕೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಹಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮವರ ಸಂಗಡ ತಂದಿದ್ದರು. H. L. Goudge ಗೂಡ್ಡೆಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತಾನು ತಂದದ್ದನ್ನು ತನಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟೆ ಬಳಸಿರಬಹುದು, ಇದು ಪೌಲನ ಯೋಚನೆ ಇರಬಹುದು.”¹⁵

ತೆಲ್ಲೆಯನ್ನನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ:

ಪೌಲನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೇಮ ಭೋಜನವು ಪ್ರೇಮ ಕೂಟವಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ, ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕು.¹⁶

ಅವರು ಇನ್ನು ಎರಡು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವರು:

ಪೌಲನು ಎರಡು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವನು: (a) ನೀನು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು, ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸದೇ ಇರಬಾರದು, ಮನೆಗಳಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುವಾಗ ಅದು ಸಭೆಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಎಂದು ಅರಿಯದೆ ಇರಬಾರದು; (b) ಅದು “ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳ” ಹಾಗೂ “ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಮಯ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.¹⁷

ಸ್ವಂತ ಭೋಜನ ಹಗೂ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಅವರ ಕೂಡಿ ಬರುವಿಕೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ಮನೋಭವದಿಂದ ತುಂಬರಬೇ ಬಿನಃ, ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿರ ಬಾರದು.

ಪೌಲನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ (11:22)

“... ದೇವರ ಸಭೆಯನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ, ವಿನು ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಿಸುವಿರಾ?” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:22). ಅಲ್ಲ ಕೆಲವರು ತಿನ್ನಲು ವಿನು ಇಲ್ಲದವ ರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯೇ? ವಿನೂ ಇಲ್ಲದವರು, ತಾವು ಊಟಮಾಡಲು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲ ಊಟಮಾಡಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:34). ಅವರಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರನ್ನು ಬಡವರು ಎಂದು ಅವನು ಕರೆದಿರಬಹುದು (ಪೋಲೋಸ್) ಅಥವಾ ಹೊಂದಿರುವವರು ಬಡವರಿಗೆ ನೀಡಿಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಸದಸ್ಯರು ವಿಶಾಲ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರಲ್ಲಿರು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬರುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಆರಾಧನೆಯು ಬಹಳ ಸಮಯ ನಡೆದಿರಲೂಬಹುದು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹಸಿವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಊಟವನ್ನು ತಾರಲಾರದೆ ಇದ್ದವರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸದೆ, “ತಾವು ತಿಂದದ್ದನ್ನು ತಾವುಗಳೇ ಊಟಮಾಡಿರಬಹುದು.” ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡಲಿ ಅಂದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:20-22).

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು. ಇತರೆ ಆರಾಧಕರಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಆತಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಯೇಸುನಿಗೆ ಅಗೌರವ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನಂಜಗಸ್ಥರಾದವರಿಗೆ ಅವಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಬೇಸರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರು.

ಅವರು ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ಇತರರು ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಫ್ರೆಡ್ ಫಿಶರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ: “ನೀವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಬರುವ, ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬಿಡಿ.”¹⁸

1 ಕೊರಿಂಥ 11:33, 34, ಕೆಲವರು ತಾವು ತಂದ, ವಚನ 21ರಲ್ಲಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತಂದಿದ್ದರು. “ಕರ್ತನ ಭೋಜನವು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಭೋಜನವಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕತನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇಮಕವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.”¹⁹

ಜನರು ಸೇರಿ ಬರುವಾಗ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೌಲನು ಹೇಳಿದನು.

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಕುರಿತಾದ ಹೌಲನ ಭೋಧನ ಕ್ರಮ (11:23-26)

ಯೇಸು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೌಲನು ಇತರರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಸ್ಕರ್ ಕುಲ್‌ಮೆನ್‌ರ ಪ್ರಕಾರ, “ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಇದರ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಕಟನೆ ದೊರಕಿರಬಹುದು” (1 ಕೊರಿಂಥ 11:23).²⁰ ಹೌಲನು ಬರೆದು, “ಕರ್ತನು ತಾನೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಿ” ಎಂದಿರುವನು.

ಕೊರಿಂಥದವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೌಲನು ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಅದರ ಉದ್ದೇಶದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಬರದೆ, ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೇರಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಇದ್ದು ತನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತವನ್ನು ನೀಡುವ ಪರಿಶ್ಚಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಆತನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಗೌರವವನ್ನೇ ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು.

ಭೋಜನ ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪದಕ್ಕೆ (*deipnon*; 1 ಕೊರಿಂಥ 11:21) ಸರಳವಾದ ದಿನದ ಆಹಾರ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ²¹ (ನೋಡಿಲಿ ಮತ್ತಾಯ 23:6; ಮಾರ್ಕ 6:21; 12:39). ತ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು (*deipneo*; 1 ಕೊರಿಂಥ 11:25) “ಆಹಾರ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. (KJV) ನಾಮಪದ ಅಥವಾ ತ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅದನ್ನು ದಿನದ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಖರತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ, (NKJV; NASB; NIV)

“ಅಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು (ಸಮಯ, ಯಾವ ವಿಧದ ಅಹಾರ ಎಂಬುದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ) ಲೂಕ 17:8; 22:20; 1 ಕೊರಿಂಥ 11:25 ... ಪ್ರಕಟನೆ 3:20.”²² ಅದನ್ನೇ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವೆಂದು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಯಾಕಂದರೆ ಯೇಸು ತಾನು ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು, ಆತನು ಭೋಜನದ ನಂತರ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:25), ಅಂದರೆ ಊಟಮಾಡಿದ ನಂತರ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದ ಕರ್ತನು ಭೋಜನದ ಮುನ್ನ ಯೇಸು ಪನ್ನದ ಊಟವನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದನು ಎಂಬ ಅರ್ಥ.

Albert Barnes ಪ್ರಕಾರ:

... ಇತರ ಭೋಜನದ ಅರ್ಚನೆಗಳು ಜರುಗಿದ ನಂತರ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಅಚಲಿಸಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಔತಣ ಹಾಗೂ ಹಬ್ಬದ ಊಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು.²³

ಯೇಸುವಿನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಈ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದನು (ವಚನಗಳು 24, 25).

ಈಗ ಸತ್ಯವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಕರ್ತನ ಮೇಜನ ಸುತ್ತಲು ಸೇರಿ ಬಂದು, ಹೊಸದಾದ ಒಂದು ನೆನಪಿನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಜಡುಗಡೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.²⁴

ಸಭೆಯು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಗೂ, “ಕರ್ತನು ಬರುವವರೆ, ಆತನ ಮರಣವನ್ನು ಪ್ರಚುರ ಮಾಡುವರು” (ವಚನ 26). ಪ್ರಚುರ (kataggello) ಅಂದರೆ “ಸಾರಲ್ಪಡಲಿ” ಕರ್ತನ ಮೇಜನ ಸುತ್ತಲು ಸೇರಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲ ಸಂಗತಿ. ಕರ್ತನ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಪಾತ್ರೆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರದ ಯೇಸುವಿನ ಯಜ್ಞವೆಂದು ನೆರೆದು ಬಂದ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಪೌಲನು ಆಶಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶ (11:27-29, 31-34)

ಕೊರಿಂಥದವರಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಕುರಿತಾದ ದ್ವಂದ್ವವು, ಪೌಲನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೇಳುವದರಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿತ್ತು.

(1) “ಅಯೋಗ್ಯ” ವಾಗಿ ಕರ್ತನ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬಾರದು (ವಚನ 27). ತಿಂದವರ ನಿಲುವಂತರು ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ತಿಂದರು ಎಂಬುದು ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿ. ಯೇಸುವಿನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ. ತಿನ್ನುವವರು ಗೌರವ ಮತ್ತು ದೀನಭಾವದಿಂದ ತಿನ್ನಬೇಕು. ತೆಲ್ವಿನಾರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, “ಕರ್ತನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತವು ಭೋಧಿಸಿರುವದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಉತ್ತಮ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವುದಾಗಿದೆ.”²⁵

(2) “ಕರ್ತನ ದೇಹ ಮತ್ತು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಲು, ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವದವರಾಗಿರಬಾರದು.” ಡೇವಿಡ್ ಪ್ರಯಿರ್‌ವರ ಪ್ರಕಾರ,

ನೀವು ಆತನ ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಿರಿ; ಯಾಕಂದರೆ ಆತನಿಂದ ಆದಾಯ ಹೊಂದದವರ ಸಂಗಡ ಇರದೆ, ಆತನನ್ನು ಕ್ರೂಷಿಗೆ ಹಾಕಿದವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುವಿರಿ.²⁶

Richard B. Hays ರವರ ಹೇಳಿಕೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಹೇಳಿಕೆಯು ಯೋಗ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ:

ಇಜ್ರಾಯಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹಾಪದಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆದ ಕ್ರೈಸ್ತರಂತೆ ಅವರು ಇರುವರು, ಅಂಥವರು ದೇವರ ಮಗನನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ಇಜ್ರಾಯಿ 6:6).²⁷

ಯೇಸುವಿನಂತಲೂ, ಅತನ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಮೂಲವಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಕಾಣಲು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. “ಆಗ ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪಾಪಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ವಿನಃ ಈ ಗುರುತುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”²⁸

(3) *ಹಾಲುಗಾರರಾಗಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರವ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು* (ವಚನಗಳು 28, 31, 32). ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪಾಪವಿದೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಾಡದೆ, ಸಲಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು. “ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಆಳವಾದ ತನಿಕೆಯ ಕರೆ ಇದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”²⁹

ಒಬ್ಬನ ನಡವಳಿಕೆ, ಅರಿಯುವಿಕೆ, ಹಾಗೂ ಅವನ ಅಂತರಾಳದ ಮನೋಭಾವದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗಿದೆ. ಭೋಜನದಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಹಾಲುಗಾರನಾಗುವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನಗೆ ತಾನೇ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.³⁰

(4) “*ತೀರ್ಪು*” *ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು* (ವಚನಗಳು 29, 30). “ತೀರ್ಪು” (*diakrino*) ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥ. ಕರ್ತನ ಹಾಗೂ ಸಮಾನ್ಯ ಭೋಜನದ ನಡುವಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು “ತೀರ್ಪಾಗಿದೆ” (ವಚನ 31). ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ತನು ಮೆಚ್ಚುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ *diakrino* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು (“ತೀರ್ಪು”) ವಚನ 31ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ, ವಚನ 29ರ ಬೇರೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಚನ 29ರ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ... ಆದರೆ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ದೇಹವನ್ನು (ಷಯ) ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರ್ಪಿಗೆ ಅಧೀನ ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಸಲಿಯಾದ ಪರಿಶೋಧನಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ (ಕ್ರಿಕೆನ್) ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.³¹

ವಚನ 31ರ ದೇವರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ಹಾಲುಗಾರರು ಬಲಹೀನ ರೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ನಿತ್ಯ ತೀರ್ಪಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅವನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕರ್ತನು ತೀರ್ಪುಮಾಡುತ್ತಾನೆ (ವಚನ 32). ಗೋಡನ್ ಫೀಲವರ ಪ್ರಕಾರ,

ರೋಗಿ ಹಾಗೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರು ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವರು ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲ. ಕ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ತೀರ್ಪು, ಇದರಿಂದ ಲೋಕದವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಜಡಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ ...³²

ಈ ನಿರ್ಣಯವ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಚನ 30ರಲ್ಲಿ, ಜಾಲನು ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿರುವನೇ ಏನು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿರುವವರನ್ನು ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಬದುಕುವರೇ? ಅವರು ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಮೇಜನಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಗಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರ್ಪುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಮಗೆ ದೇವರ ತೀರ್ಪಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯ ದಿಂದ, ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಮರಣಕ್ಕೊಳಗಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವವರು, ಅತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಲಹೀನರಾಗುವುದರಿಂದ, ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇವರ ತೀರ್ಪಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:31, 32).

(5) ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು “ದೇಹದ” ಮೇಲರಬೇಕು. ದೇಹದ ಕುರಿತಾಗಿ ಮೂರು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅದು ದೇವರ ಸಭೆಯಾಗಿದೆ. “ದೇಹವೆಂದರೆ” ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಜನರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾದರೆ, “ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಕರ್ತನ ತೀರ್ಪು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ...”³³ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, “ಅದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದಲ್ಲ ಪಾಲುದಾರ ರಾಗುವದು.”³⁴ ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಅದು ಯೇಸುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. “ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹ” ಎಂಬುದು ಸಭೆಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, “ದೇಹವನ್ನು” ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವುದಿಲ್ಲ (11:24, 27). ಹೌದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಪಾಲಾಗಾರರು ಈ ವಿಧದ ಮನೋಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರ ಬೇಕಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲದವ “ದೇಹ” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ, ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ದೇಹ ಎಂಬ ಅರ್ಥವು ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ “ದೇಹ” ವೆಂಬುದು, ದೇವ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೂಹ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಹಾಗೂ ಅದು ಕರ್ತನ “ದೇಹಕ್ಕೆ” ಸೂಚನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, “ವಿಕೆ ರಕ್ತದ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ?”³⁵ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು: “1 ಕೊರಿಂಥ 10:21 ರಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ದೇಹದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಕೆ ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ?”

ಕರ್ತನ ದೇಹದ ಕುರಿತು ಮುಂದಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು:

ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾಲುದಾರನು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಕರ್ತನ ದೇಹ ಹಾಗೂ ರಕ್ತ ಎಂಬ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಹೋದರೆ.³⁶

ಗುರುತುಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊರಿಂಥದವರು ಕರ್ತನ ಮೇಜಿಗೆ ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನ ನೆನಪು ಮಾಡುವಿಕೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.³⁷

ಸಭೆಯು, ದೇಹವೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 12:13; ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:18). ವಚನ 27ರ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.³⁸

Fisher ರವರು ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಭಿನ್ನವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವರು:

ಕರ್ತನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಮ ಭೋಜನದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆ

ಇರುವುದು ಪಾಪವಾಗಿದೆ, ರೋಟ್ಟಿಯು ದೇಹಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿಗೂ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ನೆನಪು ಮಾಡದೆ ತಿನ್ನುವವನು, ದೇಹವೆಂದು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯದೆ, ಸಭೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವವನು, ಪಾಪಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.³⁹

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲರುವ ಯೇಸುವಿನ ಯಜ್ಞದ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ದೇಹವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದವನು, ತಮಗೆ ತಾವೇ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 11:29). “ತೀರ್ಪು” ಎಂದರೆ ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ (ಮತ್ತಾಯ 23:14; ಲೂಕ 23:40; 1 ತಿಮೊಥೆ 3:6; ಯೂದ 4). ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಕರ್ತನ ಭೋಜನ ಮಾಡುವವರು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು.

ಅಕ್ರಮ ಆಚರಣೆಯ ಕುರಿತು ಹೌಲನು ಎಚ್ಚರ ನೀಡಿದನು (11:30)

ಕರ್ತನ ಮೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಾಲುದಾರನಾಗುವವನು ಅದರಿಂದ ಆತ್ಮಿಕ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮವಾದರೆ ಅನೇಕರು ರೋಗಿಗಳು, ಬಲಹೀನರು, ಆಗಿ ಅನೇಕರು ಸಾಯುವರು (1 ಕೊರಿಂಥ 11:30). ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವರು, ಅನೇಕ ವಿವರಣೆಗಾರರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ದೈಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕುವರೆ? ಎಕೆ ಜನರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ರೋಗಿಗಳಾಗಿ, ಬಲಹೀನರಾಗಿ ಸಾಯುವರು? ಆತ್ಮಿಕವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಯತ್ನಿಸೋಣ.

“ಬಲಹೀನತೆ” (*asthenes*) ದೈಹಿಕ ಬಲಹೀನತೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ (ಮತ್ತಾಯ 25:39; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 4:9; 5:15). ಅದು ಆತ್ಮಿಕ ಬಲ ಹೀನತೆಯು ಹೌದು (ಮತ್ತಾಯ 26:41; ರೋಮಾಪುರ 5:6; 1 ಕೊರಿಂಥ 4:10; 8:7, 10; 9:22; ಗಲಾತ್ಯ 4:9; 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:14). *Astheneia* ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥನಾಮಪದದಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಿಕ ಬಲಹೀನತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ (ಮತ್ತಾಯ 8:17; ಲೂಕ 5:15). ಮತ್ತು (ರೋಮಾಪುರ 6:19; 8:26; ಗಲಾತ್ಯ 4:13; ಇಜಿಯ 4:15; 5:2; 7:28), ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲಿ *aestheneo* ಅಂದರೆ ದೈಹಿಕವಾದ “ಅನಾರೋಗ್ಯ” ಮತ್ತು “ಬಲಹೀನತೆ” (ಮತ್ತಾಯ 10:8; 25:36; ಲೂಕ 7:10; ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:20) ಅಥವಾ ಆತ್ಮಿಕ ಮರಣ (ಅಪೊಸ್ತಲ ಕೃತ್ಯಗಳು 20:35; ರೋಮಾಪುರ 4:19; 8:3; 14:1, 2, 21; 1 ಕೊರಿಂಥ 8:9, 11, 12).

“ಅನಾರೋಗ್ಯ” (*arrostos*) ದೈಹಿಕವಾದ ಅನಾರೋಗ್ಯ (ಮತ್ತಾಯ 14:14; ಮಾರ್ಕ 6:5, 13; 16:18).

“ನಿದ್ರೆ” (*koimao*) ಮರಣಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಪದ (ಮತ್ತಾಯ 27:52; ಯೋಹಾನ್ 11:11; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 7:60). ದೈಹಿಕವಾದ ಮರಣ (ಮತ್ತಾಯ 28:13; ಲೂಕ 22:45; ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 12:6).

ಮರಣ *katheudo* ಎಂಬ ಮರಣದ ಅರ್ಥದ ಪದವಾಗಿದೆ, ದೈಹಿಕ ಮರಣ ಎಂಬ ಅರ್ಥ (ಮತ್ತಾಯ 8:24; 9:24) ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ಮರಣ (ಎಫೆಸ 5:14; 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:6). ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊರಿಂಥದ ಕೆಲವರು ಬಲಹೀನರು, ರೋಗಿಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಕೆಲವರು ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾರಂಶ

ಕೊಲಿಂಥದಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಎರಡು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದವು. ಕೆಲವರು ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಲಿಯಾದ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರು, ವಿಗ್ರಹಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲೂ ತೊಡಗುವುದು ಒಳತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯೇಸುವಿನ ನೆನಪಿನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಹಾಲುದಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾದ ನಾವುಗಳು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭವನ್ನು, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅಲಿಯದೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದೈಹಿಕ ಅನಾಹುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೋಜನದೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಮಾಡಬಾರದು. ಹಸಿದವರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಲಿ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಸಲಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಕರ್ತನ ಸಭೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ತನ ದಿನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಛಪ್ಪಣೆಗಳು

ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಮಾಚರವನ್ನು 1 ಕೊಲಿಂಥ 5:7, 8ರಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ²Heinrich August Wilhelm Meyers, *Critical and Exegetical Hand-book to the Epistle to the Corinthians* (New York: Funk and Wagnalls, 1884), 228. ³Marvin R. Vincent, *Word Studies in the New Testament*, vol. 3, *The Epistles of Paul* (New York: N.p., 1886, McLean, Va.: MacDonald Publishing Co., n.d.), 243. ⁴Ibid., 145. ⁵Anthony C. Thiselton, *The First Epistle to the Corinthians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 2000), 756. ⁶Meyers, 228. ⁷Werner Elert, *Eucharist and Church Fellowship in the First Four Centuries*, trans. N. E. Nagel (St. Louis: Concordia Publishing House, 1966), 64. ⁸Vincent, 243. ⁹W. Harold Mare, "1 Corinthians," *The Expositor's Bible Commentary*, vol. 10, *Romans-Galatians*, ed. Frank E. Gaebelein (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1976), 251. ¹⁰David Prior, *The Message of 1 Corinthians* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1985), 174.

¹¹Robert Young, "Hints and Helps to Bible Interpretation (Preface number 52)," *Analytical Concordance of the Bible*, 22d ed. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1970), n.p. ¹²Mare, 251. ¹³Thiselton, 852. ¹⁴Albert Henry Newman, "Agape," *The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge*, ed. Samuel Macauley Jackson (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1951), 1:80. Newman cited Tertullian *The Chaplet 3 and To His Wife 2.5*. ¹⁵H. L. Goudge, *The First Epistle to the Corinthians*, Westminster Commentaries, ed. Walter Lock, 3d ed., rev. (London: Methuen & Co., 1911), 99. ¹⁶Thiselton, 864. ¹⁷Ibid., 865. ¹⁸Fred Fisher, *Commentary on 1 & 2 Corinthians* (Waco, Tex.: Word Books, 1975), 190. ¹⁹Albert Barnes, *Notes on the New Testament*, 1 Corinthians, ed. Robert Frew (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1972), 223. ²⁰Oscar Cullmann, "The Lord's Supper and the Death of Christ," in Oscar Cullmann and F. J. Leenhardt, *Essays on the Lord's Supper*, trans. and ed. J. G. Davies (Cambridge: Lutterworth Press, 1958; reprint, Atlanta, Ga.: John Knox Press, 1975), 17.

²¹Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick W. Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 215. ²²Ibid. ²³Barnes, 215. ²⁴Gordon D. Fee, *The Epistle to the Corinthians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 553. ²⁵Thiselton, 891. ²⁶Prior, 189. ²⁷Richard B. Hays, *First Corinthians*, Interpretation, A Bible Commentary for Teaching and Preaching, ed. James Luther Mays (Louisville, Ky.: John Knox Press, 1997), 201. ²⁸Fisher, 188. ²⁹Fee, 561. ³⁰Mare, 260.

³¹William F. Orr and James Arthur Walther, *1 Corinthians*, The Anchor Bible (Garden City, N.Y.: Doubleday & Co., 1976), 268. ³²Fee, 566. ³³Orr and Walther, 274. ³⁴Thiselton, 893. ³⁵W. Harold Mare, Notes on 1 Corinthians, *NIV Study Bible* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1955), 1751. ³⁶Robert G. Bratcher, *A Translator's Guide to Paul's First Letter to the Corinthians* (New York: United Bible Societies, 1982), 113. ³⁷Archibald Robertson and Alfred Plummer, *Critical Commentary of First Corinthians* (Edinburgh: T. & T. Clark, 1911; reprint, 1936), 251. ³⁸Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1958), 164. ³⁹Fisher, 189.